

Effectiviteit van gemeentelijk arbeidsre-integratie beleid

Een analyse van initiatieven van 7 Noord-Limburgse gemeenten

Ludovic van Amelsvoort

Linda van Delden

Bram Fleuren

Nicole Jansen

Ijmert Kant

Aanleiding

Binnen de regio Noord Limburg wordt vaak zeer innovatief ingezet op gebied van de bevordering van (arbeids) participatie. Er is veel denkkraft aanwezig in de individuele gemeenten. Optimaal gebruik maken van deze innovatieve kracht, om zo veel mogelijk te zien en van elkaar te leren van wat wel en niet werkt, zou nog een additionele meerwaarde kunnen zijn. Omdat er al veel data worden verzameld door deze gemeenten kan het zijn dat er op basis van deze gegevens al lessen kunnen worden getrokken, maar waarschijnlijk kan er, door iets meer gegevens te verzamelen, en mogelijk ook nog meer te standaardiseren, nog veel meer geleerd worden van optimale aanpak. Op deze wijze kan dan gewerkt worden naar een manier waarbij op een uniforme manier de effectiviteit van gemeentelijk beleid worden kan worden onderzocht en onderling tussen gemeenten worden vergeleken. En zo kunnen niet alleen de betrokken gemeenten, maar ook vele belanghebbende daarbuiten, zo veel mogelijk te leren uit de opgedane ervaringen, de ontwikkelde innovatieve aanpakken en welke aanpak voor welke doelgroep optimaal is.

Dit onderzoek is uitgevoerd op basis van behoeften vanuit de praktijk in overleg met de betrokken gemeenten en de werkgroep (Goed Samenleven, sociale integratie van nieuwkomers in Noord-Limburg).

Doel en vraagstelling

Dit project heeft tot doel om te kijken in hoeverre de routinematig verzamelde data bij 7 Limburgse gemeenten geschikt zijn om het gevoerde beleid onderling te vergelijken, op effectiviteit te toetsen en waar mogelijk te optimaliseren. Uitgangspunt hierbij is dat, door de diversiteit tussen de verschillende gemeenten, het mogelijk moet zijn om te zoeken naar grote gemene delers voor succesvolle re-integratie, en of op basis daarvan meer informatie te destilleren over

- 1) Wat zijn belangrijke deeterminanten van (on) succesvolle re-integratie uit de bijstand
- 2) Wat is de effectiviteit van de verschillende aangeboden re-integratie producten.
- 3) Hoe bruikbaar zijn geanonimiseerd gegevens van de betrokken gemeenten om onderzoek te doen naar determinanten van succesvolle re-integratie?

Een overkoepelend doel hierbij is om bij te dragen aan een methodiek om, mede op basis van gemeentelijke data, de diagnostiek van afstand tot de afstandsmarkt te kunnen verbeteren en het traject van re-integratie te kunnen verbeteren. Dit om daarmee een bijdrage te kunnen leveren aan een systematiek waarmee zo goed mogelijk kan worden nagaan voor wie re-integratie in betaald werk mogelijk is en voor wie niet. Maar ook om met elkaar te kunnen leren uit de verschillen in effectiviteit van gemeentelijk beleid op het punt van re-integratie, en optimalisatie van de aansluiting op de doelgroep (wat werkt voor wie) en zo het gemeentelijk beleid verder te kunnen optimaliseren en bij te dragen aan het welzijn van de burger en de concurrentiepositie van de lokale arbeidsmarkt.

De effectiviteit van gemeentelijk re-integratiebeleid zal in deze studie worden onderzocht op basis van geanonimiseerde gemeentelijke data.

Aanpak

Methode

Gegevens over bijstand (inclusief BWZ en IOAWZ) en beëindiging van bijstandsuitkering over de periode januari 2017 t/m december 2019 van de gemeenten Venray, Horst aan de Maas, Peel en Maas, Gennep, Bergen, Venlo en Beesel zijn gebruikt. De gegevens zijn verzameld en verwerkt door Thönissen Management en Advies B.V. Het betrof in totaal data van 10.455 cliënten. Uit dit bestand zijn 412 records verwijderd omdat de leeftijd niet tussen de 18 en 65 lag. In tabel 1 is weergegeven hoe de verdeling van de cliënten is, over de deelnemende gemeenten. In de rest van het verslag zijn de gegevens niet herleidbaar tot een specifieke gemeente weergegeven. Vervolgens zijn de gegevens opgeschoond, en handmatig gecodeerd (open invoervelden). Deze opschoningstap van de gegevens is vooralsnog een tijdsintensief proces gebleken.

Tabel 1. Aantal cliënten in onderzoek, naar deelnemende gemeente

	Aantal	Percentage
Beesel	397	4,0
Bergen	360	3,6
Gennep	491	4,9
Horst aan de Maas	960	9,6
Peel en Maas	712	7,1
Venlo	5470	54,5
Venray	1653	16,5
Totaal	10043	100,0

In verband met het gebruik van geanonimiseerde data zijn de gegevens van leeftijd alleen beschikbaar in de brede categorieën 18 t/m 22, 23 t/m 44 en 45 t/m 66 jaar. De handmatig gecodeerde door de gemeente aangeboden producten zijn gegroepeerd in 21 categorieën (inclusief de categorie 'geen'. De groepering van het breeds spectrum aan door de gemeenten aangeboden producten staat weergegeven in tabel 2, waarbij bijna 80 % van de cliënten naast de uitkering gedurende de drie jaar van follow-up geen ander gemeentelijk product heeft gebruikt. Ruim 7 % krijgt re-integratietraject aangeboden ca 2,5% een inburgeringstraject en 2,5% een participatiebaan.

Tabel 2. Overzicht van de door de gemeenten aangeboden producten ter bevordering van de re-integratie gedurende de 3 jaar van observatie

Categorie aangeboden product	n	%
geen	6319	79,1
coaching	91	1,1
detachering	6	0,1
diagnose traject	42	0,5
activeringstraject	54	0,7
arbeidsbemiddeling	4	0,1
scholing	32	0,4
loonkostensubsidie	60	0,8
Reiskostenvergoeding	75	0,9
inburgering	203	2,5
inkomstenvrijlating	4	0,1
kinderopvang	11	0,1
participatiebaan	199	2,5
proefplaatsing/stage	19	0,2
Re-integratietraject	588	7,4
zorgtraject	4	0,1
vrijwilligerswerk	14	0,2
vergoeding diversen	111	1,4
werkgeversdienstverlening	64	0,8
arbeidsinschakeling	86	1,1
korte training	5	0,1

Uitkomstmaat

Voor bepaling van de uitkomst is de onderzoeksgroep onderverdeeld in vier groepen.

- 1) Aan einde van de observatieperiode nog steeds een uitkering. De mensen die tot deze groep behoren worden in deze studie aangeduid als controlegroep.
- 2) Einde uitkering waarvan de reden grotendeels buiten cliënt ligt. (Groepering van de volgende categorieën reden beëindiging uitkering: Aangaan relatie, alimentatie, andere oorzaak, oorzaak bij partner, vermogensopbrengsten, missing waarom einde uitkering). Deze groep is vooralsnog uitgesloten voor de uiteindelijke analyses.
- 3) Einde uitkering, waarvan reden (grotendeels) bij de cliënt ligt, maar (nog) niet aan het werk (AOW, Detentie, overlijden cliënt, overschrijden verblijfsduur buitenland, uitkering arbeidsongeschiktheid, uitkering werkloosheid, verhuizing naar andere gemeente, verhuizing naar buitenland, volgen onderwijs met studiefinanciering, geen inlichtingen, niet verschenen inlichtingen geen onderwijs volgen).
- 4) Uit uitkering naar werk. Dit kan zijn dat cliënt werkzaam is in zelfstandig beroep, arbeid in dienstbetrekking. Deze categorie is meegenomen als belangrijkste uitkomstmaat.

In de analyses zijn nu de cliënten uit groep 1 (nog in uitkering) vergeleken met de cliënten die aan het werk zijn (groep 4). Hierbij is vooralsnog geen rekening gehouden met opnieuw aanvragen uitkering (inschatting kans op langdurige werkhervatting). Ook cliënten die instromen in de groep (nieuwe uitkeringsaanvraag) zijn meegenomen in de studie.

Analyses

De statistische analyses zijn uitgevoerd met behulp van IBM-SPSS versie 25. Risico op terugkeer is bepaald middels logistische regressie, uitgedrukt als Odds Ratio (OR) met bijbehorend 95% betrouwbaarheidsinterval. Hierbij is een vergelijking gemaakt van de groep mensen die aan het einde van de observatieperiode nog een bijstandsuitkering ontvangen met de groep mensen die naar werk uit bijstand zijn gegaan. Er is in de analyses vooralsnog geen rekening gehouden met mensen die na een periode van werk weer terug keren naar de situatie waarin ze een bijstandsuitkering ontvangen.

Resultaten

Populatie en databeschrijving

In tabel 3, waarin de verdeling naar geslacht en leeftijd van de onderzoekspopulatie is weergegeven, is te zien dat er iets meer vrouwen dan mannen in het bestand zitten, met een brede spreiding wat betreft leeftijd.

Tabel 3. Verdeling cliënten in onderzoek, naar geslacht en leeftijdscategorie

		Aantal	Percentage	Percent (zonder missing)
Geslacht	man	4793	47,7	48,1
	vrouw	5176	51,5	51,9
	Total	9969	99,3	100,0
Missing		74	0,7	
Leeftijd (jaren)	18 t/m 22	595	5,9	
	23 t/m 44	4205	41,9	
	45 t/m 66	5243	52,2	
	Total	10043	100,0	

Het overgrote deel van de cliënten maakte aanspraak op een bijstandsuitkering, zoals te zien in tabel 4 waar de verdeling over de verschillende maatwerkvoorzieningen is weergegeven. Ca 10% betrof cliënten met een andere voorziening.

Tabel 4. Verdeling maatwerkvoorziening bij aanvang

	Aantal	Percentage
Bijstandsuitkering	9013	89,7
BBZ	143	1,4
IOAW/Z	887	8,8
Total	10043	100,0

BBZ: Regeling bijstand voor zelfstandigen; IOAW (oorspronkelijk: Inkomensvoorziening voor Oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte Werknemers); IOAZ (Inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte (gewezen) zelfstandigen)

Tabel 5 laat de uitkeringsstatus van de onderzoekspopulatie bij aanvang van de dataverzameling zien. Van de cliënten ontvangt ruim de helft bij aanvang al een uitkering (57.6%). Bij 41.6 procent betrof het een nieuwe aanvraag.

Tabel 5. Uitkeringsstatus bij aanvang observatieperiode (januari 2017)

	Frequentie	Percentage	Percentage zonder missing
Client ontvangt uitkering bij aanvang studie	5787	57,6	58,1
Client ontvangt uitkering geen uitkering bij aanvang studie	4181	41,6	41,9
Total	9968	99,3	100,0
Missing	75	0,7	

In tabel 6 is de uitkerings situatie aan het einde van de observatieperiode weergegeven van de onderzoekspopulatie. Aan het einde van de observatieperiode (december 2019) ontvangt nog 61 % van de cliënten een uitkering, zoals te zien in tabel 6. Een aantal cliënten kan weer in een gemeentelijke uitkering ontvangen, na een periode aan het werk te zijn geweest. De terugkeer naar een uitkerings situatie voor deze specifieke groep is niet meegenomen in de analyses.

Tabel 6. Ontvangst gemeentelijke uitkering aan einde van studieperiode (december 2019)

	Frequentie	Percentage	Percentage zonder missing
Client ontvangt uitkering aan het einde van de studieperiode	6125	61,0	61,4
Client ontvangt geen uitkering aan het einde van de studieperiode	3843	38,3	38,6
Total	9968	99,3	100,0
Missing	75	0,7	

Tabel 7 geeft de uitkomst weer waarin het aantal mensen wat nog een bijstandsuitkering ontvangt staat weergegeven, alsmede de reden voor beëindiging, voor diegene die geen bijstandsuitkering meer ontvangen. Resultaten betreffen de observatieperiode van drie jaar. In de verdere analyses wordt alleen groep 1 (nog in de bijstand) vergeleken met groep 4 (uit bijstand naar werk). In totaal zijn er 2024 personen uit de bijstand naar werk gegaan, gedurende de 3 jaar follow-up. In totaal zijn er 5967 personen die gedurende de looptijd van het onderzoek iedere maand een bijstandsuitkering hebben ontvangen. Bij 2051 personen is de bijstandsuitkering om andere redenen beëindigd dan vertrek naar werk.

Tabel 7. Reden verlaten bijstand eerste periode (beschrijving in methodesectie) 2017-2019

Status bijstand	Frequentie	Percentage	Percentage zonder missing
1) Nog in bijstand	5967	59,4	59,5
2) Uit bijstand reden buiten cliënt	774	7,7	7,7
3) Uit bijstand, niet naar werk, reden cliënt	1267	12,6	12,6
4) Uit bijstand naar werk	2024	20,2	20,2
Totaal	10032	99,9	100,0
Missing	11		

Resultaten analyses kans op terugkeer naar werk

In tabel 8 staat de uitkomst van een multivariabele regressie waarin het risico (Odds Ratio, of OR) van verschillende kenmerken is uitgezet voor het re-integreren richting werk versus het blijven behouden van een bijstandsuitkering gedurende drie jaar. Zowel woonplaats, geslacht, leeftijd en soort huisvesting bij aanvang observatieperiode hangen allen sterk en significant samen met de succesvolle kans op re-integratie. Zo is er tussen de gemeenten een verschil van een factor 5 waarneembaar (gemeente 2 directe vergelijking met gemeente 5) in re-integratiekans tussen de gemeente met de laagste t.o.v. de hoogste re-integratiekans. De verschillen tussen de gemeenten zijn uitgedrukt in vergelijking met het risico in een willekeurig gekozen gemeente ter vergelijking (referentie gemeente). Hierbij zijn de risico's gecorrigeerd voor huisvesting, leeftijd en geslacht. De resultaten laten ook zien dat mannen in de gevolgde groep een 1,6 x hogere kans op re-integratie richting werk hebben, ten opzichte van vrouwen. Ook leeftijd is sterk, en significant gerelateerd met uitstroom richting werk, met hoogste kans op uitstroom richting werk voor de leeftijdsgroep 23-44 jaar. Bijstandsgerechtigden met een eigen woning, of inwonend hebben een duidelijk grotere kans op uitstroom richting werk (t.o.v. huurder), terwijl mensen woonachtig in een inrichting een significant lagere kans op uitstroom richting werk hebben.

Tabel 8. Kans op terugkeer naar werk voor bijstandsgerechtigden (2017-2019) weergegeven in vergelijking met mensen die nog steeds een bijstandsuitkering ontvangen

	Significantie overall categorie	significantie	Odds ratio *	95% betrouwbaarheidsinterval	
gemeente	<0,0001				
	referentie gemeente	ref	1		
	nr gemeente(1)	0,17	1,21	0,92	1,60
	nr gemeente(2)	<0,0001	0,19	0,13	0,29
	nr gemeente(3)	0,605	1,07	0,83	1,39
	nr gemeente(4)	<0,0001	0,41	0,32	0,52
	nr gemeente(5)	0,071	1,24	0,98	1,56
	nr gemeente(6)	0,575	1,04	0,90	1,22
man (t.o.v. vrouw)	<0,0001		1,65	1,49	1,84
Leeftijdscategorie	<0,0001				
	referentie (>44)	ref	1		
	Leeftijdscategorie (18-22)	<0,0001	1,79	1,40	2,29
	Leeftijdscategorie (23-44)	<0,0001	2,24	2,00	2,51
huisvesting bij aanvang	<0,0001				
	huurder	ref	1		
	adres loos	0,12	0,52	0,22	1,19
	eigenaar	<0,0001	1,76	1,40	2,23
	geen vaste woonplaats	0,28	0,31	0,04	2,61
	in inrichting	<0,0001	0,31	0,21	0,46
	inwonend	<0,0001	1,55	1,30	1,84
	onbekend	0,116	0,63	0,35	1,12

* OR = Odds Ratio: is een maat om een verband uit te drukken. Interpretatie (voorbeeld): OR = 1,5 geeft een 1,5 hogere kans aan voor groep X ten opzichte van de groep Y waarmee je vergelijkt

In tabel 9 staan de door de gemeenten aangeboden producten weergegeven in relatie tot de kans op re-integratie naar werk. Zoals te verwachten is de kans op re-integratie het kleinst voor ontvangers van een WSW voorziening en participatiewet uitkering (0,3 x zo groot als diegene die niets ontvangen). Ontvangers van een loonkostensubsidie hebben juist een grotere kans op re-integratie. Cliënten die een inburgeringstraject hebben een niet significant, iets verlaagd het risico op integratie.

Tabel 9. Effect deelname specifieke maatwerkvoorziening op re-integratie. Kans op toetreding arbeidsmarkt (zelfstandig, in dienstverband)

Maatwerkvoorziening	Significantie	Odds ratio ¹	95% betrouwbaarheidsinterval	
Onbekend of niets	Ref	1	-	-
Inburgeringstraject	0,12	0,52	0,22	1,19
Loonkostensubsidie	<0,0001	1,76	1,40	2,23
Participatiewet	0,28	0,31	0,04	2,61
WSW	<0,0001	0,31	0,21	0,47

¹ Gecorrigeerd voor gemeente, leeftijd, geslacht, huisvesting

In tabel 10 is in detail gekeken naar de kansen op re-integratie in relatie tot de gemeente aangeboden producten. De risico's zijn vergeleken met mensen die volgens de registratie in de drie jaar follow-up geen voorziening aangeboden hebben gekregen. Meest opvallend in deze tabel is dat personen die een coaching-traject hebben gevolgd een significant lagere kans hebben op terugkeer naar werk (OR 0,45). Betaling van reiskostenvergoeding (OR 10,3), loonkostensubsidie (OR 2,1), proefplaatsing (OR 3,3), re-integratietraject (OR 2,4), werkgeversdienstverlening (OR 3,9) en korte training (OR 28,6) zijn allen gerelateerd aan een hogere kans op re-integratie naar werk.

Tabel 10. Tabel Kans op (re)integratie van mensen in bijstand richting werk (tussen 2017-2019), naar door gemeente aangeboden product

Product code	OR ¹	95% betrouwbaarheidsinterval	
Geen (referentiegroep)	1		
coaching	0,45	0,24	0,85
detachering	n.a.	0,00	-
diagnose traject	0,46	0,14	1,55
activeringstraject	0,67	0,30	1,51
arbeidsbemiddeling	0,87	0,08	9,53
scholing	2,07	0,87	4,91
loonkostensubsidie	2,09	1,16	3,78
Reiskostenvergoeding	10,28	5,73	18,45
inburgering	1,16	0,80	1,69
inkomstenvrijlating	2,71	0,36	20,31
kinderopvang	2,32	0,65	8,25
participatiebaan	1,177	0,74	1,84
proefplaatsing/stage	3,37	1,22	9,01
Re-integratietraject	2,35	1,95	2,85
zorgtraject	10,36	0,95	113,37
vrijwilligerswerk	n.a.	0,00	-
vergoeding diversen	3,28	2,02	5,32
werkgeversdienstverlening	3,92	2,14	7,18
arbeidsinschakeling	1,32	0,60	3,12
Korte training	28,56	2,99	273,16

¹ Gecorrigeerd voor gemeente, leeftijd, geslacht, huisvesting

Samenvatting en conclusies

Uit deze studie komt naar voren dat zowel woonplaats, geslacht, leeftijd en soort huisvesting bij aanvang observatieperiode sterk en significant samenhangen met de succesvolle kans op re-integratie. Zo is er tussen de gemeenten een verschil van een factor 5 in re-integratiekans tussen de gemeente met de laagste t.o.v. de hoogste re-integratiekans. De verschillen tussen de gemeenten zijn uitgedrukt in vergelijking met het risico in een willekeurig gekozen gemeente ter vergelijking (referentie gemeente). Hierbij zijn de risico's gecorrigeerd voor huisvesting, leeftijd en geslacht. De resultaten laten ook zien dat mannen in de gevolgde groep een 1,6 x hogere kans op re-integratie richting werk hebben, ten opzichte van vrouwen. Ook leeftijd is sterk, en significant, gerelateerd met uitstroom richting werk, met de hoogste kans op uitstroom richting werk voor de leeftijdsgroep 23-44 jaar. Bijstandsgerechtigden met een eigen woning, of inwonend hebben een duidelijk grotere kans op uitstroom richting werk (t.o.v. huurder), terwijl mensen woonachtig in een inrichting een significant lagere kans op uitstroom richting werk hebben.

Vervolgens is in detail gekeken naar de naar de kansen op re-integratie in relatie tot de door de gemeente aangeboden producten. De risico's zijn vergeleken met mensen die volgens de registratie in de drie jaar follow-up geen voorziening aangeboden hebben gekregen. Meest opvallend is dat personen die een coaching-traject hebben gevolgd een significant minder hoge kans hebben op terugkeer naar werk (OR 0,45). Betaling van reiskostenvergoeding (OR 10,3), loonkostensubsidie (OR 2,1), proefplaatsing (OR 3,3), re-integratietraject (OR 2,4), werkgeversdienstverlening (OR 3,9) en korte training (OR 28,6) zijn allen gerelateerd aan een hogere kans op re-integratie naar werk.

Dit project laat zien dat het zeer wel mogelijk om, op basis van geanonimiseerde gemeentelijke data de effectiviteit van het ingezette beleid tussen verschillende gemeenten met elkaar te vergelijken en, waar mogelijk, aanbevelingen te doen voor verbetering. De grote spreiding in effectiviteit tussen zowel gemeenten als aangeboden producten laten namelijk zien dat er nog een grote ruimte voor verbetering is. Om dit goed onderbouwd te doen is een grote optimalisatie te bereiken door een aantal belangrijke persoonlijke kenmerken (zoals algemene gezondheid, afstand tot de arbeidsmarkt) mee te nemen in de gemeentelijke dataverzameling om zo meer rekening te kunnen houden met persoonlijke factoren die uitstroom naar werk kunnen beïnvloeden. Maar ook te kunnen duiden of er verschillen in effectiviteit bestaat tussen de effectiviteit van de door de gemeenten aangeboden producten voor verschillende specifieke doelgroepen. Dit kan heel goed op geanonimiseerde wijze, zodat data-analyse zo binnen de kaders van de AVG kan worden uitgevoerd.

Aanbevelingen

Om optimaal gebruik te kunnen maken van de reeds verzamelde gemeentelijk data, en dus ook de waarde van de aanwezige gegevens sterk te verhogen verdient het aanbeveling om een (beperkt) aantal basis kenmerken van de persoon mee te nemen in de gemeentelijke gegevensverzameling. Met name om een goede inschatting te kunnen maken van de afstand tot de arbeidsmarkt. Dus om de kans op werk, los van de aangeboden activiteiten en voorzieningen te kunnen inschatten.

Gemeenten kunnen, door optimaal gebruik te maken van de reeds lopende dataverzameling, veel leren van de effectiviteit van de ingezette middelen. Met een kleine extra investering, is het mogelijk de data nog verder te verrijken en nog beter onderbouwde conclusies te kunnen trekken.

De huidige analyses laten al zien dat er hoogstwaarschijnlijk nog veel ruimte is, om, op basis van de vergelijking tussen de gemeenten, het re-integratiebeleid binnen de deelnemende gemeenten nog verder te optimaliseren.

Gezien de grote verschillen in re-integratiekansen tussen de verschillende ingezette interventies is het vooralsnog moeilijk om aan te geven of er een heldere grens is waaronder re-integratie onwaarschijnlijk wordt.